

Ředitelstvo banky má na útraty toho, kdo o zápůjčku žádá, také o podobných žádostech vyšetřování vykonati, po případě zemskému výboru navrhnouti, aby je svými technickými orgány anebo jinými znalci dal předsevzíti.

O všech žádostech za poskytnutí zápůjčky k účelům melioračním rozhoduje k návrhu ředitelstva banky zemský výbor dle volného úsudku.

Kdyby se uděliti měla meliorační zápůjčka, která s připočtením pohledávek, kromě této zápůjčky za tímtéž dlužníkem ve prospěch zemědělské banky váznoucích, obnášela by více než 100.000 zlatých r. č. anebo 200.000 korun měny, stanovené říšským zákonem ze dne 2. srpna 1892, č. 126. ř. z., jest ku povolení takové zápůjčky vymoci schválení zemského sněmu.

§ 9.

Upotřebení zápůjček melioračních.

Meliorační zápůjčka (§ 7.) může se povoliti jen až do onoho obnosu, kterého jest potřebí k uhrazení nákladu, jenž pro dotýčný meliorační podnik od znalců byl stanoven a od příslušných orgánů schválen, při čemž však odčítati jest subvence nebo zápůjčky, od státu nebo země, aneb od obou připovězené.

§ 10.

Zápůjčky meliorační nesmí se užiti k žádnému jinému účelu, nežli k tomu, pro který byla udělena. Majíc zřetel k jakosti podniku, o jehož provedení se jedná, ustanoví ředitelstvo zemědělské banky ve srozumění se zemským výborem při povolení zápůjčky termíny, ve které se částky povolené zápůjčky k výplatě poukážou, a to tak, aby vyplácení dělo se dle postupného dokončení jednotlivých částí neb oddílů celého podniku.

Zemský výbor má svými technickými orgány anebo zvláštními zmocněnci o postupu prací se přesvědčiti, a může výplatu dalších částí zápůjčky zastaviti, jestliže částí dosavadních nebylo užito ve smyslu schváleného plánu.

K nařízení zemského výboru mohou vydávány býti částky povolené zápůjčky také bezprostředně podnikatelům, kteří meliorační podnik provádějí, v přítomnosti zákonných zástupců dotýčné korporace.